

František Halas: *Večer na vesnici*

Mizí sličný tah ptáků nad zvonicemi ovsů
bosé dítě na strništi teskní do dálky
do pěkných truhliček jeho očí padá nebe

Za večernicí obrací tvář zpěváček
opřena o jeho obočí hvězda tiše sestupuje
v průvodu krví opentlených beránek

Děvče prchá plaše z vrátek za humna
srdce zvonů utišují klekánice
tupě mlčí piják u vína

Ticho po všem zůstává
konec času zjevuje se v hodinách
tváře spících opatrně ruší hniloba

(ze sb. *Kohout plaší smrt*, 1930)